

namlatijo, da je bolj mertev kot živ. Ko se zbrhta, je gospôda odšla, le eden je še sem in tje hodil; tega on praša, kako da bi bil govoriti mogel. Gospod: „Kak prilizek bi bil izrekel, postavim: „Sloga in sprava“. In še dar bi bil dobil. „Bom pa drugo pot bolje opravil“, pravi trap. Potem odide, gré in koraka naprej.

Pride do vojšakov, ki so ravno v boj gromeli in le po kervi hrepeneli. Peli so divje pesmi, polne ognja in bojne nadušenosti. „Sloga in sprava“, jim trap upije dar pričakovaje. Pa spekel se je. Miroljubne besede vojšake tako razkačijo, da ga z bodali in puškami sujejo, tepejo in ljuto terpinčijo. „Tako že spet ni prav!“ stoka trapec, povejte mi vendar, kaj bi vsem všeč bilo. Vojšaki: „Beseda bojnih mož je: „Bímo jih, dajmo jih!“ le babe drugač govore“. Trap: „Si bom zapomnil“. Potem pa odide, gré in koraka naprej.

Bila je noč, ko v neko vas dospè. Perva hiša je bila posebno bogata. Pa ravno to noč so čez to hišo tatje prišli in že so lestvice pristavili v shrambe se zmuzat.

Ko jih trapec zagleda, začne upiti: „Bímo jih, dajmo jih! bímo jih, dajmo jih!“ Strah tatov ni popisati, ko te besede zaslišijo. Mislili so, da ljudje nad-nje gredó. Res je to klicanje trapa spijoče ljudstvo prebudilo. Vse vrè skupej in kmalo so tatje zasačeni. — Gospodar hiše, ki je bil bogat in je bil zdaj v nevarnosti vse zgubiti, je bil grozno vesel. Trapa je k sebi vzel in ga noter do smerti pri sebi obderžal. Zakaj le njemu se je imel za ohrambo bogastva zahvaliti.

Dva nauka daje življenje trapa. Pervič: „ljudem se nikoli ne vstreže“. Drugič: „Tudi slep šinkovec sčasoma najde korito. J. T.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Dolenskega 17. apr. Mnogokrat se je priporočevalo na ogenj paziti zavoljo nesreč, ki izvirajo iz take nemarnosti. — V saboto pred belo nedeljo t. l. se je v Brezovci pri Št. Jerneji na Dolenskem strašna nesreča pripetila. Dve hiši ste ob dveh popolnoči do tal zgorele in z njimi vred tudi dve ženski: gospodinja in pa dekla. Pravijo, da same ste si bile večidel te nesreče krive. Pozno v noč ste kruh pekle in tlečo metlo, s katero ste peč ometale, za omaro vtaknile. Kolikorkrat sta tleča metla in pa živi pepel, nečimerno spravljena, že ognjenega petelina zagnala na streho, da je pokončal vse, in vendar vse take nesreče niso žalibog! še zmodrile gospodarjev in gospodinj. Bog pomagaj!

J. O. Lepstanski.

Iz Planine na Notranjsk. 19. aprila se mi piše, da tudi gosp. Pivk je naročil in prejel iz Monakovega 20 jajc kohinhinske pute, ktere je dvema domačima putama izvaliti dal; v 3 tednih se je izleglo 6 pišancev, kateri se dosihmal prav dobro vedejo. Pozneje je gosp. Pivk naročil novih 20 jajc, pa so mu jih mógli le 4 poslati, zraven pa še nektere nekega francozkega plemena; polovico jih je gosp. Koren kokli podložil ravno danes. Na Dunaji *) se tudi kohinhinske jajca dobivajo, pa ne vém: kje. A. B.

Novičar iz raznih krajev.

Po naj višjem ukazu cesarjevem se imajo za končanje vojske in dognanje mirne sprave po vsih cerkvah cesarstva zahvalne maše péti. — Za novo cerkev na Dunaji, ki se bo zidala v spomin srečne rešitve cesarjeve iz smertne nevarnosti leta 1853 in ktere podstavni kamen z veliko slo-

*) „Novice“, ktere se podvzigujejo vsako imenitnišo stvar svojim bravcem berž povedati, so že lani v listu 49. omenile na Dunaji izrejenih kohinhink. Kakor je lani dunajskemu občnemu zboru kmetijske družbe gosp. Roth pokazal to zlo hvaljeno novo pleme, bi tudi gosp. Pivk vstregel naši družbi, ako bi petelinčka in putko kohinhinsko 6. dan majnika občnemu zboru pokazati hotel. Vred.

vesnostjo, ktere se bojo vdeležili tudi vsi na Dunaji zbrani škofje, se bo položil prihodnji četrtek. Kamen ta je prišel iz Jeruzalema v saboto na Dunaj; mladi arhitekt Endliher, kteremu je zidanje romarske hiše v Jeruzalemu izročeno, ga je izkopal iz neke podzemeljske jame na gori kalavarii blizo kapeljice matere božje in pa blizo verta Gethsemane.

— C. k. ministerstvo je pohišne kupčevavce (Hausirer *) oprostilo tistih davkovskih priklad, ktere zadevajo zaklad zemljišne odveze in pa deželne, okrajne in občinske potrebšine, in je c. k. deželnim poglavarstvom velélo, naj ukažejo dotičnim cesarskim gosposkam, da se pohiševavci te priklade oprostijo. — Če sta ženin in nevesta zavoljo kakega posebnega vzroka, ki pa se mora do dobre spričati, dovoljenje dobila le enkrat namesto trikrat oklicana biti, se na dan oklica ne smeta poročiti; — tako veleva nov ukaz. — C. k. ministerstvo notrajnih oprav se nek posvetuje, kako bi se dalo določevanje tarife za prodajo kruha, mesá itd. drugač narediti ali da bi popolnoma nehalo, in je kupčijske in obertnijske zbornice za svet poprašalo. — Po poslednjih kasnih izkazkih je za državno posojilo od leta 1854 že 400 milijonov plačanih. — 1. julija se bo začela nova zastavna posojilnica (Hypothekenbank) na Dunaji, ktera bo potem tudi po mnogih deželah cesarstva napravila podružnice, to je, male posojilnice. Ker ne manjka posestnikov, ki potrebujejo dnarja na pósodo, je gotovo, da bo ta nova naprava imela dokaj opraviti. — Dunajska kmetijska družba je razpisala vprašanje: „Kako bi bilo mogoče, ali kaj naj bi se počelo, da bi se v našem cesarstvu toliko mesarske živine priredilo, da bi ne bilo potreba ptuje kupovati?“ Kdor bo na to vprašanje do konca tega leta kaj prida odgovor dal, prejme zlato medaljo, ktera je 50 cekinov vredna. Naj se požene, kdor vé kaj dobre in gotovega svetovati; ne le zlata svetinja mu bo lepo plačilo, temuč tudi še večja bo ta zasluga, da se čez 4 milijone vsako leto ohrani cesarstvu. — Poslanci pariškega zbora so jeli Pariz zapušati, in zmiraj bolj se bliža dan, da se bojo na drobno zvedili njegovi sklepi, kateri se sedaj še ne vedó. — Baron Koller gré te dni v Bukurešt, kjer se bo komisija začela za vredbo Moldave in Valahije, ktera bo kake 3 mesce terpela. — Govori se, da černogorski knez je napravil pismo, v kterem dokazuje, da Černogora ne more obstati, ako se ji ne dajo stare meje nazaj in da pred ne bo stanovitnega mirú med Černogorci in Turki; tudi mora imeti svojo luko v Antivari, kjer je nekđaj serbski kralj Radoslav stanoval; ta luka je potrebna Černogori kakor ribi voda. „Sib. Dnev.“ poterjuje te potrebe. V Valencíi na Španjskem se je 6. t. m. vnel punt, ki ga pa je armada iz Madrida kmali zadušila. — V Rim bo prišla nek še za 10.000 vojakov močnejša posadka. — 7. dan t. m. so v Parizu zaperli mnogo oséb prekucijskih namenov sumljivih. — Sliši se, da bo rusovski minister unanjih zadev grof Neselrode odstopil od te službe in njegovo mesto nastopil knez Goršakov, ki je poprej bil rusovski poslanec na Dunaji. — Angleško ministerstvo je začelo omahovati; ministra Panemures in Laboucheres sta že odstopila; ali se bo Palmerston obderžal, kadar bojo sklepi pariškega zbora znani, se ne vé. — V Erfurtu je obsodila sodnija te dni nekega zagrebača, kateri je pokopanim merličem ropal obleko, na 18 let v ječo, njegove pomagače pa na eno do 10 let.

*) Zastran besede „pohiševavec“ za nemško „Hausirer“, ktera nam spet pod pero pride, nam je gosp. Cigale vse poterdil, kar smo unidan v listu 27. opomnili, in pa še pristavil sledeče: „Pameten je sicer svet, da iskaje slovenskih besed za kak pomen se oziramo na več jezikov; ravno zatega voljo je beseda „pohiševavec“ tako dobra, kakor latinska: circitor (obhodnik), laška: merciajuolo girovaga, francozka: colporteur (naramničar), angleška: pedler (košar), ruska: raznoščik, poljska: domokražca (ki po hišah okrog hodi), česka: obchodnik podomovni“ itd. Vred.